

Asia: VN/10855/2024

Luonnos hallituksen esityksestä eduskunnalle sähköisestä tunnistamisesta, luottamuspalveluista ja eurooppalaisesta digitaalisesta identiteetistä annettua EU:n asetusta täydentäväksi lainsäädännöksi

Lausunnonantajan lausunto

Huomiot rajat ylittävän sähköisen tunnistamisen, sähköisten luottamuspalvelujen ja eurooppalaisen digitaalisen identiteetin kansallisesta sääntelystä:

Kilpailun näkökulmasta

Esityksen mukaan eurooppalaisessa digitaalisen identiteetin lompakossa on kyse uudenlaisesta kokonaisuudesta, jolle ei ole olemassa olevaa markkinaa. Lompakko ei esimerkiksi pelkisty vain vahvaksi sähköiseksi tunnistusvälineeksi eikä se tule osaksi luottamusverkostoa. Esityksessä todetaan, että kilpailu- ja valtiontukisääntely eivät tule sovellettavaksi Digi- ja väestötietoviraston (DVV) lompakon tarjoamiseen, koska lompakoille ei vielä ole olemassa markkinoita eivätkä nykyiset markkinatoimijat ole vielä halukkaita tuottamaan lompakkoa.

Kilpailu- ja kuluttajavirasto (KKV) pitää edellä mainittuja johtopäätöksiä kilpailuoikeudellisesti ongelmallisina ja katsoo, että digitaalisen identiteetin lompakkosovelluksissa on toimintoja, jotka voivat kuulua olemassa oleville hyödykemarkkinoille, esimerkiksi sähköisten allekirjoitusten, digitaalisten todisteiden, varmenteiden tai tunnisteiden tarjonnan markkinalle. KKV näkemyksen mukaan lompakkosovelluksia ei tulisi arvioida pelkästään lompakon muodostaman kokonaisuuden kannalta, vaan myös lompakkosovelluksissa olevien toiminnallisuuksien kautta. Se, että lompakossa on kyse uudenlaisesta kokonaisuudesta, ei välttämättä tarkoita, että lompakot olisivat kilpailuoikeudellisesti oma hyödykemarkkinansa. KKV toteaa, että lompakoissa voi olla toimintoja, jotka voivat muodostaa omat itsenäiset hyödykemarkkinat, joilla jo tällä hetkellä on yksityistä tarjontaa, joka voi kilpailla lompakkosovelluksessa tarjottavien toiminnallisuuksien kanssa.

Asetuksen (EU) 910/2014 muutosasetuksessa (EU) 2024/1183 (jäljempänä eIDAS-asetus tai EU-asetus) eurooppalaisella digitaalisen identiteetin lompakolla tarkoitetaan sähköisen tunnistamisen menetelmää, jonka avulla käyttäjä voi turvallisesti tallentaa, hallinnoida ja validoida henkilön tunnistetietoja ja sähköisiä attribuuttitodistuksia niiden tarjoamiseksi luottaville osapuolille ja muille eurooppalaisten digitaalisen identiteetin lompakkojen käyttäjille sekä allekirjoittaa hyväksytyjen sähköisten allekirjoitusten tai leimata hyväksytyjen sähköisten leimojen avulla.

KKV pitää todennäköisenä, että eIDAS-asetuksessa lompakoiden edellä viitattuun määritelmään sisältyvien toimintojen tarjoaminen (joko digitaalisen identiteetin lompakolla tai muulla tavoin), tai niitä vastaava toiminta voi täyttää taloudellisen toiminnan tunnusmerkistön. Taloudellisen toiminnan käsite on EU-oikeudessa laaja ja esimerkiksi se, että toimintaan kytkeytyy yleisen edun tavoitteita, ei vielä tarkoita, etteikö toiminta voisi olla taloudellista. Toiminnan taloudellinen luonne ratkaistaan tapauskohtaisesti ja kilpailulain mukaan.

KKV korostaa, että esimerkiksi varmenne- ja tunnistuspalveluja, sähköisiä allekirjoituksia ja digitaalisia todisteita tarjotaan markkinoilla lukuisten yritysten toimesta. Taloudelliseen toimintaan viittaa myös se, että asetuksen lähtökohtana on lompakoiden avoin kilpailu ja asetuksen mukaisten tuotteiden ja luottamuspalvelujen vapaa tarjonta sisämarkkinoilla (eIDAS-asetuksen 1 luku 4 ja 5 artiklat). eIDAS-asetuksessa ei säädetä yksin- tai erityisoikeuksista, joten asetuksessa tarkoitettuja lompakkosovelluksia voivat tarjota julkisyhteisöjen ohella myös yksityiset yritykset ja yhteisöt.

Lompakkosovelluksien toiminta voi siten muodostua taloudelliseksi toiminnaksi kilpailutilanteessa markkinoilla ja kuulua kilpailulain 4 a luvun soveltamisen piiriin riippumatta siitä, tarkastellaanko lompakkosovellusta omana markkinanaan vai osana olemassa olevia hyödykemarkkinoita. Vaikka yksityisen sektorin lompakoita ei Suomessa tarjottaisikaan asetuksessa säädettyyn määräaikaan mennessä, se ei tarkoita, etteikö niitä voitaisi tarjota myöhemmin. KKV toteaa, että erilaisia digitaalisia lompakkosovelluksia ja vastaavia ratkaisuja tarjotaan jo tällä hetkellä markkinoilla. Vaikka yksityiset toimijat eivät tarjoaisi eIDAS-asetuksen mukaisia sertifioituja lompakoita kuten DVV:n tarjoama lompakko, niiden tarjoamissa lompakoissa tai vastaavissa digitaalisissa ratkaisuissa voi olla toiminnallisuuksia, jotka tosiasiallisesti kilpailevat DVV:n lompakon kanssa. Markkinoilla on esimerkiksi toimijoita, jotka ilmoituksensa mukaan kehittävät eIDAS-asetuksen kanssa yhteentoimivia ratkaisuja jo nyt.

Esityksessä viitataan valtiovarainministeriön teettämään markkinatutkimukseen, jonka perusteella markkinatoimijat eivät olisi tarjoamassa eIDAS-asetuksen mukaista lompakkoa lähivuosina ja näin ollen esityksen mukaan on tarpeen toteuttaa lompakkoratkaisu DVV:n toimesta. KKV toteaa, että markkinatutkimuksen julkinen versio olisi ollut hyvä julkaista lausuntokierroksen yhteydessä. Tällöin myös lausunnonantajat olisivat voineet arvioida, minkälaisia ratkaisuja yksityisillä toimijoilla olisi mahdollisuus tuottaa asetuksen mukaisessa aikataulussa ja mitkä ovat perusteet DVV:n lompakon tarpeellisuudelle.

Mikäli eIDAS-asetuksen mukaisia yksityisiä lompakoita ei ole tulossa markkinoille asetuksen mukaisessa aikataulussa, KKV pitää sinänsä perusteltuna, että julkiselle toimijalle (DVV) annetaan tehtäväksi lompakon tarjoaminen, jotta voidaan kansallisesti varmistaa asetuksen noudattaminen. Koska eIDAS-asetus perustuu lompakoiden vapaaseen kilpailuun (ja myös yksityiset toimijat voivat toteuttaa paitsi lompakoita, niin myös niihin sisältyviä toiminnallisuuksia), tulee kuitenkin varmistaa, että yksityistä lompakkotarjontaa ei kansallisilla toimenpiteillä suljeta pois ja että myös potentiaalinen kilpailu huomioidaan. Jotta kilpailu ei vääristyisi tai poissulkeutuisi, on tärkeää, että julkisen sektorin (DVV:n) tarjoama lompakkosovellus ei saa perusteetonta etulyöntiasemaa markkinoilla. Esimerkiksi siltä osin kuin eIDAS-asetus sallii maksujen perimisen lompakkoon liittyvistä toiminnallisuuksista (kuten sähköisestä allekirjoituksesta oikeushenkilöille tai ammatillisiin tarkoituksiin), DVV:n hinnoittelun tulisi kilpailun vääristymisen ehkäisemiseksi olla markkinaperusteista (kilpailulain 30 a §). Kuten myös esityksessä todetaan, niin sähköisen allekirjoituksen tarjoaminen on markkinaehtoista toimintaa. Sääntelyssä tulee myös varmistaa, että kaikilla lompakkosovelluksilla on mahdollista hyödyntää valtion tuottamia tunnistetietoja ja digitaalista henkilötodistusta samoilla ehdoilla ja samalla tavoin kuin DVV:n lompakolla.

Esityksen mukaan, mikäli lompakon tarjoaminen Digi- ja väestötietoviraston toimesta katsottaisiin joltain osin taloudelliseksi toiminnaksi ja muuten kilpailuneutraliteettisääntelyn vastaiseksi, olisi asiaa arvioitava lisäksi kilpailulain 30 b §:n mukaisesti välittömästi lainsäädännöstä seuraavana menettelynä tai rakenteena. KKV:n alustavan arvion mukaan kilpailulain 30 b §:n soveltamiselle ei kuitenkaan näyttäisi olevan edellytyksiä. Kilpailulain 30 b §:n edellä mainittu poikkeussäännös koskee tilanteita, joissa kielteiset vaikutukset kilpailuun seuraavat väistämättä lainsäädännöstä ilman, että taloudellisesta toiminnasta vastaavalla taholla olisi harkintavaltaa tai liikkumavaraa kilpailuneutraliteettia vaarantavan taloudellisen lopputuloksen osalta (HE 40/2013 vp).

Kuten esityksessä todetaan, eIDAS-asetus on sellaisenaan jäsenvaltioissa sovellettavaa sääntelyä. Kilpailulain 30 b §:ssä säädetyn poikkeuksen soveltuminen edellyttäisi, että sääntelystä (eIDAS-asetus) väistämättä seuraisi kielteisiä kilpailuvaikutuksia, joita ilman julkisen toimijan (DVV:n) olisi mahdotonta tarjota lompakkosovellusta, mistä nyt ei ole kysymys. Kuten edellä on todettu, eIDAS-asetuksen lähtökohta on lompakoiden vapaa kilpailu eikä julkisille toimijoille ole säädetty yksin- tai erityisoikeuksia. Jäsenvaltioilla ei myöskään tältä osin näytä olevan kansallista liikkumavaraa säätää asetuksesta poikkeavasti, joten KKV:n arvion mukaan edellytyksiä kilpailulain 30 b §:n soveltumiselle ei vaikuttaisi olevan.

Edellä mainituilla perusteilla KKV pitää tärkeänä, että sillä säilyy mahdollisuus kilpailuneutraliteettisääntelyn mukaisesti puuttua DVV:n lompakon tarjoamista koskevaan toimintaan, mikäli toiminta estäisi tai vääristäisi kilpailua. Näin ollen KKV esittää, että säädettävään lakiin lisätään viittaus kilpailulain 4 a lukuun ja lain perusteluihin maininta, että sääntelyllä ei ole tarkoitus muuttaa oikeustilaa KKV:n kilpailulain 4 a luvussa tarkoitetun toimivallan osalta.

Kuluttajien näkökulmasta

KKV pitää tärkeänä, että kaikki käyttäjäryhmät voivat hyödyntää lompakkoa tehokkaasti ja turvallisesti, ja että vastuista annetaan selkeät ja kattavat säännökset. HE-luonnoksessa uudistuksen yleiset vaikutukset käyttäjinä oleviin ihmisiin on kuvattu sangen niukasti. Identiteettilompakkojen vaikutuksia olisi arvioitava ainakin suhteessa niihin kolmeen keskeiseen identiteettilompakon käyttäjälle tarjoamaan kyvykkyyteen, jotka on tunnistettu Kuvauksessa kansallisesta eurooppalaisen digitaalisen identiteetin lompakon ekosysteemistä (s. 3):

- Lompakko on vahvan sähköisen tunnistamisen väline.
- Lompakoiden avulla luonnolliset henkilöt voivat tehdä sähköisiä allekirjoituksia hyväksytyllä tavalla.
- Lompakoilla voi hallinnoida ja osoittaa henkilöön liittyviä todistuksia (ns. attribuuttitodistukset, esim. erilaiset luvat ja pätevyudet).

Näiden lompakon teknisten toiminnallisuuksien lisäksi on syytä arvioida identiteettilompakkoa kokonaisuutena:

- Lompakon käyttö sähköisessä asiointissa.

Sähköisestä tunnistamisesta

Vahvan sähköisen tunnistamisen osalta KKV pitää käyttäjien kannalta myönteisenä sitä, että valtion tarjoama identiteettilompakko olisi asiakkuudesta riippumaton tapa vahvaan sähköiseen tunnistamiseen. Tällöin käyttäjän ei tarvitse olla sopimussuhteessa yksityiseen palveluntarjoajaan saadakseen tunnistamisvälineen.

Kuvauksen kansallisesta eurooppalaisen digitaalisen identiteetin lompakon ekosysteemistä (s. 8) mukaan EU-asetuksessa on velvoittavuutta myös yksityisen sektorin sähköisille asiointipalveluille, jos vahvaa sähköistä tunnistamista edellytetään niitä koskevissa sopimuksissa tai lainsäädännössä. EU-asetuksen 5 f artiklan mukaan velvoite ei kuitenkaan koske mikro- ja pienyrityksiä. KKV toteaa, että maksupalvelulaki ja -direktiivi (EU) 2015/2366 edellyttävät vahvan tunnistamisen käyttämistä maksutapahtumissa. Käytännössä vahvan sähköisen tunnistamisen palveluja käyttävät siis kaikki ihmiset tehdessään verkossa rahamääräisiä maksuja siitä riippumatta millainen tai minkä kokoinen on maksunsaaja.

HE-luonnoksesta ei ilmene, millä tavoin identiteettilompakolla tunnistautumisen arvioidaan vaikuttavan niiden asiointipalvelujen maksutapahtumien prosesseihin, joiden edellytetään hyväksyvän identiteettilompakon käyttö. Avoin kysymys on myös se, onko tarkoituksena, että mikro- ja pienyritykset hyväksyisivät lompakon sijaan vain muita tunnistusvälineitä, jolloin käyttäjillä on tarve säilyttää nykyiset tunnistusvälineet.

Identiteettilompakosta

KKV pitää myönteisenä sitä, että identiteettilompakon käyttö perustuisi sellaiseen tietojen itsehallittavuuteen, jossa huomioidaan korkea varmuustaso, tietoturva, tietosuoja ja yksityisyydensuoja, sekä käyttäjien oma kontrolli tietoihinsa. Nämä periaatteelliset lähtökohdat voitaisiin tuoda selkeämmin esiin HE:ssä osana identiteettilompakon kuvausta ja tavoitteita. Vaikutusarvioinnissa voitaisiin arvioida periaatteiden toteutumista ehdotetussa ratkaisussa.

KKV toteaa, että itsehallittavuus tuo korkean osaamisvaatimuksen käyttäjille, mitä olisi syytä arvioida käyttäjinä olevien eri henkilöryhmien kannalta. Käyttäjille merkitystä on ainakin käyttöliittymän ja valintatilanteessa esitetyn tiedon selkeydellä ja ymmärrettävyydellä.

Kun käyttäjä voi erilaisissa asiointitilanteissa osoittaa lompakossaan olevia tietoja itse, tämä voi toimia asiointipalvelulle kannustimena identiteettilompakon hyväksymiselle asiointissa. Asiointipalvelu saattaa esimerkiksi säästää tunnistustapahtumien tai tietopyyntöjen kuluissa siihen verrattuna, jos asiointipalvelu hakisi tiedon esimerkiksi viranomaisen ylläpitämästä rekisteristä. EU-asetuksen 5 b artiklan mukaan luottava osapuoli ei saa pyytää käyttäjiä toimittamaan mitään muita tietoja kuin mitkä se on rekisteröinnin yhteydessä ilmoittanut. Tämä saattaa ohjata asiointipalveluja perustelemaan mahdollisimman laajaa tietojen tarvetta ja pyytämään identiteettilompakkoa käyttävältä ihmiseltä tietoja laajasti. HE:ssä voitaisiin tuoda esiin, miten asiointipalvelun tulisi toteuttaa asiakkaidensa itsemääräämisoikeuden ja autonomian kunnioittaminen lompakon käyttöönotossa ja pyydettyjen tietojen antamisessa.

Sähköisestä asiointista

KKV kiinnittää huomiota siihen, että HE-luonnoksessa ei juurikaan ole kuvattu identiteettilompakon mahdollisuuksia yksityisissä palveluissa. Kuvauksessa kansallisesta eurooppalaisen digitaalisen identiteetin lompakon ekosysteemistä (s. 8) on kuitenkin kerrottu, että yksityisen sektorin asiointipalvelut voivat esim. integroida lompakon suoraan asiointipalveluihinsa. KKV pitää mahdollisena, että yksityiset asiointipalvelut saattavat alkaa hyödyntää identiteettilompakon sähköisiä attribuuttitodistuksia.

KKV toteaa, että identiteettilompakojen käyttö saattaa olla houkutteleva vaihtoehto verkkokaupankäynnin elinkeinonharjoittajille. Myyjän toiminta saattaa kohdistua useampaan EU-maahan ja maksupalveludirektiivi (EU) 2015/2366 joka tapauksessa edellyttää vahvan tunnistamisen käyttämistä maksutapahtumissa. Samassa tilanteessa ovat maksupalveluntarjoajat, joista kaikki eivät

ole suuria pankkeja, vaan joukossa on uudempia digitaalisia välittäjiä. Attribuuttitodistuksille saattaa löytyä käyttökohteita esimerkiksi sovellusten yhteentoimivuuden tai tietojen yhdistelemisen tarpeisiin.

Erilaisissa yksityisissä palveluissa on paljon kanta-asiakkuuksille perustuvaa asiointia, jossa saatettaisiin löytää käyttötapoja identiteettilompakolle. HE-luonnoksessa on mainittu kuntosalijäsenyydet, mutta huomattavasti suurempia toimijoita on esimerkiksi päivittäistavarakaupassa ja kodinelektroniikan kaupassa. Pitkäkestoisia sopimuksia ja/tai kanta-asiakkuuksia käyttävät myös ne EU-asetuksen 5 f artiklassa luetellut toimialat, joiden tulee jaksossa käyttäjän pyynnöstä hyväksyä identiteettilompakon käyttö (liikenne, energia, pankki- ja rahoituspalvelut, terveydenhuolto, vesihuolto, postipalvelut, televiestintä). Monissa yksityisissä palveluissa pyydetään myös arkaluonteisia tietoja, kuten positiivisen luottotietorekisterin tai potilasrekisterin tietoja, joiden yhteydessä on varmistettava niiden liittymisestä oikeaan, elossa olevaan ihmiseen.

HE-luonnoksen 1. lakiehdotuksen mukaan annettavaa kansallista lakia sovellettaisiin eurooppalaisen digitaalisen identiteetin lompakkoon, jota tarjotaan Suomessa. KKV kiinnittää huomiota siihen, että identiteettilompakkoja voidaan tarjota myös rajat ylittäen Suomessa oleville ihmisille, siitä riippumatta onko kyse jäsenvaltion vai yksityisen toimijan tarjoamasta identiteettilompakosta. EU-asetuksen lähtökohtana on monilta osin alkuperämaaperiaate ja se, että lompakon tarjoajaan sovellettaisiin sen sijoittautumisvaltion lainsäädäntöä ja valvontatoimintaa. HE:ssä voitaisiin selkeyttää ja tuoda esiin, miten 2 §:n määritelmässä ehdotettua uuden lain soveltamisalaa on arvioitu tältä kannalta ja mitä vaikutuksia tällä on käyttäjien kannalta.

Suurella osalla ihmisistä sähköinen asiointi on toistaiseksi Suomessa tapahtuvaa, mutta KKV:n näkemyksen mukaan rajat ylittävälle asioinnille ja sitä helpottaville tunnistusvälineille ja identiteettilompakoille on tarvetta. Esimerkiksi ihmiset hankkivat yksityisiä terveyspalveluja myös rajat ylittäen, joko matkustamalla palveluntarjoajan sijoittautumismaahan tai etäpalveluina. Esimerkiksi kuntosalien, hotellipalvelujen ja tavarankaupan puolella joillakin brändeillä on asiakkailleen koko toiminta-alueen kattavat jäsenyydet, jolloin kanta-asiakkuudet ovat hyödynnettävissä käyttäjän liikkeessä esimerkiksi eri Pohjoismaissa.

Luonnollisille henkilöille identiteettilompakko ehdotetaan toteutettavaksi sovelluksena, mitä olisi syytä arvioida myös siltä kannalta, miten tiedon siirrettävyys on toteuttavissa jatkossa. Samanaikaisesti HE-luonnoksessa todetaan oikeushenkilöiden osalta, että niiden lompakoille tarkoituksenmukaisin ratkaisu olisi palvelin pohjainen, verkkoselaimella käytettävä lompakko.

KKV kiinnittää huomiota siihen, että parhaan teknisen tason ylläpidolle ja innovoinnille voi olla ongelmallista, mikäli luonnollisille henkilöille tarjottava identiteettilompakko eriytyy teknisiltä ratkaisuiltaan oikeushenkilöiden puolesta toimiville luonnollisille henkilöille tarjottavasta. HE-luonnoksessa (s. 25) mainitaan, että EU:n tasolla on alettu valmistella sääntelyä digitaalisesta matkustussovelluksesta, joka mahdollisesti toteutettaisiin lompakon kanssa yhteensopivaksi. Esimerkiksi tällainen matkustussovellus saattaa tulla sekä yksityishenkilöiden että yritysten edustajien ja työntekijöiden käyttöön.

Vastuukysymyksistä

KKV kiinnittää huomiota siihen, että vastuusäännösten osalta pitäisi kumoamisen sijaan pikemminkin harkita säännösten kattavuuden varmistamista. HE-luonnoksen 2. lakiehdotuksessa ehdotetaan kumottavaksi vahvasta sähköisestä tunnistamisesta ja sähköisistä luottamuspalveluista

annetun lain (617/2009) 4 a luku. Kun kaikki nykyiset palveluntarjoajat eivät kuuluisi uuden rajat ylittävän palveluntarjonnan sääntelyn piiriin, voimassa olevan kansallisen lain kumoaminen saattaa muodostaa aukon sääntelyssä. HE-luonnoksessa viitataan EU-asetuksen 11 ja 13 artiklan vastuusäännöksiin, mutta ne viittaavat takaisin kansalliseen lainsäädäntöön ja jättävät siten harkinnanvaraa jäsenvaltioille.

Keskeisiä vastuukysymyksiä liittyy mm. tunnistusvälineen ja identiteettilompakon virheettömyyteen ja toimivuuteen. Vastuukysymysten jättäminen sopimusten tai itsesääntelyn varaan johtaisi todennäköisesti kuluttajien kannalta riittämättömään riskinjakoon. Kuluttajat eivät voi neuvotella vakioehtojen sisällöstä, vaan he joutuvat hyväksymään palveluntarjoajan ehdot sellaisenaan. Jos vastuun määrittäminen jätetään sopimuskäytännön varaan, käytäntö saattaa hajautua, jolloin vastuukysymyksille ei muodostu yhtenäisiä periaatteita ja tasoa.

Vahingonkorvauslakia ei sovelleta sopimukseen perustuvaan korvausvastuuseen, jolloin palveluntarjoajan asiakas ei voi vedota siihen. Siltä osin kuin palveluntarjoajan on DVV, olisi syytä selvittää, mitä vastuuperusteita noudatetaan ja onko lompakon kohdalla kyse viranomaisen korvausvastuusta.

Kuluttajasuojalain nojalla kuluttaja-asiamies valvoo sopimusehtojen, markkinoinnin ja asiakassuhteessa noudatettujen menettelyjen lainmukaisuutta kuluttajasuojan kannalta silloin, kun kyse on elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisestä suhteesta. Nämä kuluttajasuojalain säännökset soveltuvat sekä rahalla maksettaviin että sellaisiin kulutushyödykkeitä koskeviin sopimuksiin, joiden nojalla kuluttaja luovuttaa tai sitoutuu luovuttamaan elinkeinonharjoittajalle henkilötietoja. Kuluttajasuojalaki on hyödyke- ja teknologianeutraali yleislaki, jonka piiriin kuuluvat myös digitaaliset sisällöt ja digitaaliset palvelut. Kuluttajasuojalain 5 a luvun ja maksimidirektiivin (EU) 2019/770 soveltuminen yksityisiin tunnistamis- ja lompakkopalveluihin on toistaiseksi oikeuskäytännössä ratkaisematon kysymys.

Asiakassopimuksista ja palveluntarjoajan vaihtamisesta

KKV toteaa, että tunnistusvälineiden osalta lainmuutos tarkoittaa muutoksia ihmisten asiakkuuksissa. Markkinalla jo olevien vahvan sähköisen tunnistamisen välineiden osalta yksityisille palveluntarjoajille syntyy tarve muuttaa sopimuksia, jolloin tunnistusvälineitä nyt tarjoavat pankit ja teleoperaattorit tarjoavat uutta sopimusta tai uudistettuja sopimusehtoja miljoonille asiakkainaan oleville ihmisille. On myös mahdollista, että jokin tunnistusvälineen tarjoajista luopuu palveluntarjonnasta tältä osin, jolloin se irtisanoo sopimukset ja asiakkaiden on siirryttävä muiden asiakkaisiin. Näin laajavaikutteiset muutokset markkinalla olisi toteutettava hallitusti.

Identiteettilompakon käyttäjillä pitää olla mahdollisuus vaihtaa joustavasti yhden lompakon käytöstä toisen palveluntarjoajan lompakon käyttäjäksi. EU-asetus edellyttää lompakoilta tiedon siirrettävyyden periaatteiden huomioimista. KKV toteaa, että tiedon siirrettävyyteen liittyy sekä varmuuskopiointi että yhteentoimivuus.

Huomiot koskien digitaalista henkilöllisyystodistusta:

-

Huomiot kansallisen vahvan sähköisen tunnistamisen turvallisuutta parantavista muutoksista:

-

Huomiot koskien kansallista ekosysteemikuvausta:

-

Karlsson Peter
Kilpailu- ja kuluttajavirasto